

Texty k videím – My Body, My Show!

1. Darina Alster

„Nebinární Madona“/Svěcení Mariánského sloupu Video, záznam z performance 2020

Dne 2. 9. 2020 jsme požehnali Mariánský sloup na Staroměstském náměstí v Praze, podle tradiční křesťanské liturgie. Zároveň jsme vztyčili na místě prapor nebinární Madony.

Realizace: Darina Alster Grafická spolupráce: Demian Kovalov Spolupráce na konceptu: Darina Alster a Magdaléna Šipka Video: Shlomi Yaffe

“Non-binary Madona“/Svěcení Mariánského sloupu Video, record of performance 2020

On September 2, 2020, we blessed the Marian Column on the Old Town Square in Prague according to the traditional Christian liturgy, at the same time, we raised the flag of the non-binary Madonna.

Realization: Darina Alster Graphic collaboration: Demian Kovalov Collaboration on the concept: Darina Alster and Magdaléna Šipka Video by: Shlomi Yaffe

2. Pussy Riot / Maria Alyokhina a Alexandr Sofeev, Video 2020

3. Kateřina Olivová

„Jedna kunda je málo“ Video 2020 Vulva je zdrojem radosti, síly, života a lásky. Je živá, hlučná a stále v pohybu. Měkká, vřelá, svoje. Bojíš se? Shine bright like your 'gina!

“One Cunt Is Not Enough” Video 2020 The vulva is the source of happiness, joy, power, life and love. She's living, screaming and always moving. Soft, warm, and all her own. Are you afraid? Shine bright like your 'gina!

4. Anetta Mona Chisa

„Xerox“
Video 7'34" 2003

Video vtahuje diváka do kancelářského prostoru, který je vyplněn erotickým podtextem. Zdá se, že nahá žena je zapojena do jakési autoerotické hry s kopírovacím strojem. Je žena zapojena do jedinečného, uzpůsobeného rituálu sebevzrušování? Je tohle akt masturbace? A pokud ano, je koncipován (nebo určen) pouze pro sebe nebo také pro publikum? Nebo značí své území a naznačuje postup překódování „neutrálního“ prostoru? Mají (tleskající) diváci benigní zvědavost nebo prurientní zaujetí? Performovaný výstup znejišťuje tím, jak se soukromý okamžik stává veřejnou podívanou, která nakonec zpochybňuje akt pohledu a skopofilickou vizuální slast. Centrováním momentů možných tranzicí prostoru (z veřejného na soukromé, z formálního na intimní) a ženského těla (z pasivního na aktivní, z vyobrazeného na sebekopírované) video překonává narativ dominován muži a zve k jinému čtení reprezentace ženského těla.

The video draws the viewer into an office space, which is filled with an erotic subtext. A naked woman appears to be engaged in some kind of autoerotic play with the copy

machine. Is the woman engaged in a unique, customized ritual of selfarousal? Is this an act of masturbation, and if so, is it designed (or destined) only for herself or also for an audience? Or is she marking her territory, suggesting a process of re-coding the "neutral" space? Do the (applauding) viewers have a benign curiosity or a prurient preoccupation? The performed stunt of uncertainty which makes the private moment a public spectacle is ultimately questioning the act of viewing and the scopophilic visual pleasure. By centering moments of possible transitions of space (from public to private, from formal to intimate) and of the female body (from passive to active, from depicted to self-copied) the video is surpassing the male-dominated narrative, asking to reframe the representation of the female figure.

5. Lenka Klodová

„Vagiúřad“

Záznam z performance 2011-2020

Existence (nejen) lidského těla v současnosti začíná jeho úředním potvrzením. Je téměř nemožné vyhnout se tomu být označen a zařazen do omezující kolonky. Byrokracie svazuje a někdy kriminalizuje těla. Jakými prostředky může tělo komunikovat s úřady? Jak vysvětlíme svůj hněv, rozčilení a emoci ze zatčení Julie byrokratickému aparátu? Možná pomůže trochu se tím úřadem stát.

“Vagiooffice“, Record of performance 2011-2020

The existence of (not only) the human body currently begins with its official registration. It is almost impossible to avoid being labeled and organized in columns. Bureaucracy binds and sometimes criminalizes bodies. By what means can the body communicate with the authorities? How do we explain our anger and emotion from Julie's arrest to the bureaucratic apparatus? Maybe it will help a little to become that office.

6. Nadezhda Tolokonnikova - Pussy Riot

“Straight Outta Vagina“

Videoklip 4:30 min. 2016

„Straight Outta Vagina“ byl napsán a proveden s velkou láskou a úctou David Andrew Sitek, Nadya Tolokonnikova, Desi Mo Bradley, Leikeli47 a Josh Werner

Produkoval: David Andrew Sitek Produkce: Super Fun Režie: Phillip R Lopez Hrají: Prymrr DP: Peter Mosiman Choreografie: Roya Carreras Design: Stephanie Strate Vlasy: Dritan Vushaj Líčení: Loren Canby Umělecké oddělení: David Brown Post-produkce: Matthew McCluggage Lokace: Divadlo v hotelu Ace v Los Angeles Tanečníci: Sarah Prinz, Alicia Slaughter, Emily Meister, Megan Fowler-Hurst, Mackenzey Lil, Roya Carreras Vzpěrači: Whitney Mcveda, Tamara Mack, Twana Barnett-Ferguson Muži v černém: Alex Rodriguez, Cheyne Hannegan, BJ Williams, Jack Krizmanich Ještě jednou díky Robu Healymu a hotelu Ace!

Credit: "Straight Outta Vagina" was written and performed with great love and respect by David Andrew Sitek, Nadya Tolokonnikova, Desi Mo Bradley, Leikeli47, and Josh Werner

Produced by: David Andrew Sitek Production: Super Fun Production Directed by: Phillip R Lopez Starring: Prymrr DP: Peter Mosiman Choreography: Roya Carreras Styling: Stephanie Strate Hair: Dritan Vushaj Make up: Loren Canby Art Department: David Brown Post-producer: Matthew McCluggage Location: The Theatre at Ace Hotel in Los Angeles Dancers: Sarah Prinz, Alicia Slaughter, Emily Meister, Megan Fowler-Hurst, Mackenzey Lil, Roya Carreras Weightlifters: Whitney Mcveda, Tamara Mack, Twana Barnett-Ferguson Men in Black: Alex Rodriguez, Cheyne Hannegan, BJ Williams, Jack

Krizmanich Thanks yet again to Rob Healy and the Ace Hotel!

7. Darya Apahonchich

„Vulvový balet“ na podporu Julie Tsvetkové Záznam z performance Srpen 2020

Darya Apahonchich: To neměla policie nic důležitějšího na práci? Tady je podrobnější popis mého zatčení a soudu ze dne 4. srpna 2020:

Varya Mikhailova, veřejná obhájkyně komunity, mě našla na služebně, kde mi byla podána obvinění sestavená na místě za dvě performance: „Vulvový balet“ na podporu Julie Tsvetkové a „Cesta k oceánu krve“ na podporu Khachaturyanských sester. U obvinění byla spousta chyb, o kterých by vám více řekla Varya, já jsem jen odmítla proti sobě svědčit. Včera mě policisté zastavili na ulici poblíž práce. Nenechali mě projít, popadli můj skútr a říkali, že bych měla jít s nimi, protože proti mně mají „materiály“. Řekla jsem, že nikam nejdu, takže mě prostě přinutili do vozidla nastoupit.

Ve vozidle mi odmítli sdělit důvod zadržení. Jeli jsme velmi dlouho na první policejní služebnu a auto se navíc po cestě rozbilo. Celou dobu jsem jim nadávala, apelovala na jejich svědomí a rozum. Byli tam čtyři a vozidlo, strávili na mně celý den (pravděpodobně více než jeden): Neměla policie nic důležitějšího na práci, co by měla dělat? Později jsem zjistila, že na mě čekali od rána 5.30, ale opustila jsem dům až ve 2.00 odpoledne. (Tolik zbytečně na mně promrhané energie! Ale k čemu?) Mimochodem, je zábavné, že na mě čekali poblíž mého domu, ale zatkli mě až poblíž mé práce, protože když jsem opustila dům, okamžitě jsem skočila na skútr, takže pravděpodobně neměli dost času mě tam chytit. Dokážu si představit, jak byli našťvaní.

Asi v šest hodin jsem byla postavena před soud a byla souzena za obě obvinění najednou. Tam jsem měla poprvé možnost podívat se na své spisy. Byly docela zábavné. Byla tam dojemná část spisu z Centra „E“ (policie „proti extremismu“), na které jste mohli vidět fotografie ze všech mých starých pasů, ve kterých mi bylo patnáct, dvacet jedna atd. Pak tam byly screenshoty videí a disky obsahující stejná videa. Zkrátka, byla to skvělá složka, lepší než moje ubohé portfolio. Další vtípnou věcí bylo, že všechny moje performance byly převzaty ze stránek webu MBKh Media Northwest. Také v mém spisu psali, kolik lajků a komentářů tam bylo. Bylo jich velmi málo.

Byla jsem shledána vinnou (podle čl. 20 odst. 2 části 5 zákona o správních deliktech Ruské federace) za porušení veřejné akce účastníkem stanovené procedury pořádání shromáždění, shromáždění, demonstrace, pochodu nebo demonstrace a byla jsem odsouzena k zaplacení dvou pokut 10 000 rublů za obě obvinění (přibližně 230 EUR). Samozřejmě se proti pokutám odvolám a myslím si, že také podám stížnost proti policistům za nezákonné zatčení.

Darya Apahonchich

The vulva ballet in support of Yulia Tsvetkova Record of performances August 2020

Darya Apahonchich: Did The Police Have Nothing More Important to Do? So, here is a more detailed account of my arrest and trial.

Yesterday, I was stopped by police officers on the street near work. They would not let me pass, grabbing my scooter and saying that I should go with them because they had “material” on me. I said I wasn’t going anywhere, so they just forced me into a vehicle. In the vehicle, they refused to tell me what the reason was for detaining me. We drove for a very long time to the first police precinct, and the car broke down along the way. All the way, I scolded them, appealing to their conscience and reason. There were four of them in the vehicle and they had spent the whole day on me (probably more than one): did they have nothing more important to do? Later, I found

out that they had been waiting for me since 5:30 in the morning, but I had left the house only at 2:00 in the afternoon. (So many resources wasted on me! Whatever for?) By the way, it's funny that they were waiting for me near my house, but they only arrested me near my work, because when I left the house I immediately jumped on my scooter, so they probably didn't have time to grab me there. I can imagine how annoyed they were.

Varya Mikhailova, a community public defender, came and found me at the precinct, where I was handed charge sheets, concocted on the spot, for two street performances: "The Vulva Ballet" in support of Yulia Tsvetkova, and "The Road to the Ocean of Blood" in support of the Khachaturyan sisters. There were a lot of mistakes in the charge sheets, which Varya had better tell you about, and I refused to testify against myself. Around six o'clock, I was taken to court and tried on the two charges at once. It was there that I had a gander at my case files. They were quite hilarious. There was a touching insert from Center "E" [the "anti-extremism" police] where you could see the photos from all my old [internal] passports, in which I was fifteen, twenty-one, and so on. Then there were screenshots of videos, and disks containing these same videos. In short, it was a cool folder, better than my pathetic portfolio. Another funny thing was that all the performances had been taken from a page on the MBKh Media Northwest website. They also wrote in my file how many likes and comments there were. There were very few likes. The judge's assistant showed the video and read aloud the text of the performance "The Road to an Ocean of Blood." She read very well, after which everyone fell silent. I really liked it. I would also add it to my portfolio. I was found guilty under Article 20.2, Part 5 of the Administrative Offenses Code of the Russian Federation ["violation by a participant of a public event of the established procedure for holding an assembly, rally, demonstration, march or picket"] and was sentenced to pay two fines of 10,000 rubles each (approx. 230 euros). We will appeal the fines, of course, and I think we will also file a complaint against police officers for unlawful arrest.